

Ада гидик – Б. д. СЗ 5,5, връх, на който има седловина, от тур. *ada*.

Ададжик – 1. Гр., СИ 3. Поляна, заобиколена с гора; 2. Ж. б., ЮЗ 1,5. Връх, издигащ се като островче между границите на двете села. Тур. *ada* с умалителна наставка *-cik*.

Ада кай – Б. п., С

Адалъка – Ш. СИ 4,5. Местност край Беленската река.

Адата – 1. Бин., ЮЗ 1,5, равно; 2. Бл. Ю, до село, ниви; 3. Гав. ЮИ 4; 4. Ж. в. Ю, ЮИ 2, равно; 5. Зап. З 1, зеленчукови градини, сега частично в чашата на яз. „Жребчево”; 6. Зл. в. СИ 5, тополи и върби; 7. Кам. Ю 0,7; 8. Кр. ЮИ 1; 9. МЧ. ЮИ 3,5; 10. Меч. Ю 2, ниви, овощни градини (ВИП); 11. Сел. Ю, ЮИ 2; 12. Ск., пасище; 13. Реч. СЗ; 14. Тв. Ю 1, около Твърдишка река, сега почти застроено; 15. Чин. Ю 2,5, обработваеми земи; 16. Топ.; 17. Зай., ЮЗ 1; 18. Сам., ЮЗ 1; 19. Зай., ЮЗ 1

Ада тарла – 1. Б. С 2, пасище, ниви (ВИП); 2. Кр. ЮИ 3.

Ада тепе къръ – Сл., ЮИ. Тур. име на хълма *Бършен* (вж.). Връх (хълм) като остров сред полето.

Ада чайр – Кр. З 1,5; Ю, 1,2, ливади.

Адите – Кр., З, заливни места край Тунджа.

Адичката – 1. Сам., ЮИ 1,5; 2. Кр., Ю 0,5. 3. Меч., ЮИ 1,5. От *ада* и бълг. умалителна наставка, членувано.

Азаблү – име на с. Оризари в османски документ от 1472 г. (Стойков 1959: 388) (вж. Оризари).

Азаплий – Турското име на с. Оризари, паралелно с българското (вж. *Оризари*).

Азаплийска кория – Ор., от рум. вл., неустановено.

Азлѐ къръ – Боз., ЮЗ 1,5. Обработваема земя, равно. Тур. *az* ‘малко’ и *kır* ‘поле, кър, равнина’.

азмак – заблатена местност от река или мочурливо място, тур. *azmak* ‘локва, улей на река, вада’. – *Атан* ~, *Бѐлия* ~, *Бѐби* ~, *Гѐрния* ~, *Дѐлияхмѐдовия* ~, *Дѐрѐ* ~, *Дѐжѐбелски* ~, *Дѐжумалийски* ~, *Дѐо* ~, *Дѐлгия* ~, *Едѐн* ~, *Кѐлюва* ~, *Кѐрѐ* ~, *Кѐрѐтнѐв* ~, *Кѐрѐ* ~, *Скѐбелевски* ~, *Слѐменски* ~, *Стѐрия* ~, *Студѐния* ~, *Тѐдѐровия* ~, *Тѐпѐлския* ~, *Узѐл* ~, *Хатѐб* ~, *Хѐтѐл* ~, *Чѐаирѐ* ~, *Чѐакѐр* ~, *Чѐирпалѐ* ~, *Чѐѐкобенски* ~.

Азмак – 1. Г. Ал., Ю, ЮЗ 2,5; 2. Тр. Ю; 3. Драг. Ю, ЮИ; 4. Бл. Ю, ЮЗ; 5. Ж. в. СИ, през селото: заблатена река, десен приток на р. Саждовица (вж.), ляв приток на р. Арка, Вада (Сотирска). 6. Глш, ЮЗ 6 и Ж. в. СЗ 1,8: заблатена рекичка, ляв приток на Сотирска река. 7. Кам. И 1, заблатена рекичка, ляв приток на р. Тунджа.

Азмака – 1. Бл. ЮЗ, Ю, ЮИ 1,8, мочурливо; 2. Герг. Ю 0,5, равно, ливади; 3. Зап. И 2, пасище; 4. Кер. ЮИ 1,5, десен приток на Скобелевски азмак; 5. Круш., край р. Тунджа; 6. Пан.; 7. Сам., Ю, ръкав на река Тунджа; 8. Меч., Ю 2; 9. Сб. рум. вл., неустановено. Мочурливи места.